

Avazların ne olduğunu Üstad Lemeat'ta anlatıyor. Şehirlerde işittiğimiz araba sesleri gibi, hatta kötü sesler de var. Bunlar nasıl zikirdir veya tesbihattır?

İnsan hodkâm ve bencil olduğu için, her şeyi kendi nefsinin ölçüleri ile ölçüp tartıyor. Bir şey nefsin hoşuna gitti mi, iyi; gitmedi mi, kötü oluyor. Halbuki iyilik ve kötülüğün miyarı nefsin hevası değil, İlahi adalet ve mizandır. Bu yüzden insan, nefsin ve hevasını kainata mühendis tayin etmemelidir.

Bu ölçü ışığında meseleye bakacak olursak, araba sesinin veya herhangi bir gürültünün kötü mü iyi mi olduğu, sonucu değişecektir. Bir merkebin sesi insanın kulağına hoş gelmez, ama bu durum o merkebin sesinin bir çeşit zikir olmasına da engel değildir. Öyle ise kainattaki bütün avazları hoşumuza gitsin veya gitmesin, hepsini maksatlı bir zikir seronomisi olarak görmeliyiz.

Üstad Hazretleri bu ince hakikate şu şekilde işaret ediyor:

"Eğer her ferдин keyfine göre hareket edilirse, dünyanın nizam ve intizamı fesada gider."

"Ey müteşekkî! Sen nesen? Neye binaen itiraz ediyorsun? Cüz'î hevesini külliyat-ı kâinata mühendis mi yapıyorsun? Kokmuş olan zevkini nimetlerin derecelerine mikyasa ve mizana mı yapıyorsun? Ne biliyorsun ki, zannettiğin nimet nikmet olmasın? Senin ne kıymetin var ki, sineğin kanadına müvâzi olmayan hevesini tatmin ve teskin için felek çarklarıyla hareketten teskin edilsin?"(1)

(1) bk. [Mesnevî-i Nuriye, Şemme.](#)